

Podarilo sa Vám na Slovensko pritiahnúť projekt, ktorý podnecuje deti aj rodičov čítať. Aký?

Projekt Celé Slovensko číta deťom je vlastne obdobou akcie Celé Česko čte dětem, ktoré vzniklo pred ôsmimi rokmi v Prahe a dostalo sa do Čiech z Poľska. Jeho myšlienkou je neposielat' dieťa, že "Chod', čítaj si. " ale "Pod', budeme si čítať." Projekt je motivovaný pre celú rodinu, aby dospelý deťom čítali aspoň dvadsať minút denne.

Známe osobnosti pred-čítavajú deťom v rôznych kútoch Slovenska už štvrtý rok. Dá sa zhodnotiť istá tradícia?

Musím povedať, že za to obdobie sa nám darí dobre a je o projekt záujem. Aj deti to prijímajú pekne, aj keď je to niečo iné. Už Milan Rúfus povedal, že rozprávka nevznikla preto, aby uspávala najmenších, ale aby prebúdza dospelých. Aby sa deti cez rozprávky oboznamovali so zákonitost'ami tohto svet, a o tom to je. V rámci projektu sa deti stretnú s osobnost'ami, ktorí v tom regióne, kde sa číta, niečo znamenajú. Tí im porozprávajú, ako sa dostali ku knihám oni, aké knihy radi čítali, čo všetko môžu s knihou zažiť. Keďže čítajú aj spisovatelia a ilustrátori, dozvedia sa i o vzniku kníh. A nakoniec je to aj o tej láske, keď si rodina doma sadne a číta si. Základom je stmelit' rodinu.

Druhým projektom, ktorý ste iniciovali, je nová knižka Pohádečko moje - Rozprávočka moja. Čím je špecifická?

Aj s týmto projektom sme prišli za deťmi do Piešťan. Je to dvojjazyčná česko-slovenská kniha rozprávok, ktoré napísala spisovateľka z prvej republiky Joža Toucová Mettlerová. Sú to nežné prvorepublikové príbehy s morálnym zakončením. Kniha je robená zrkadlovo. Na jednej strane je čeština a na druhej strane je slovenský preklad. Súčasťou je aj slovníček rozdielnych výrazov a dve zvukové CD. Slovenskú verziu rozprávok nahovorila herečka Zuzana Kronerová a českú Josef Somr. Vlastne slovenská stará mama a český starý otec rozprávajú deťom rozprávky, čo je také rodinné. Deti sa dozvedia, že bol aj spoločný štát, kedy autorka žila a písala krásne nové rozprávočky.

Kto deťom knihu predstavil?

Na prezentáciu a besedu s deťmi prišli Zuzana Kronerová, ktorá prepožičala projektu svoj hlas, riaditeľka Českého centra Bratislava, ktorá nám pomohla s prezentáciou knihy na Slovensku a ilustrátorka knižky Saša Švolíková. Tá nie, že maľovala, ale vyšivala obrázky. Chceli sme to urobiť ako akési vyšívané dečky a nástenky v domácnostiach starých materí z čias prvej republiky.

Čakajú vás s novým rokom ďalšie výzvy?

Dúfam, že áno. Chceli by sme naďalej chodiť za deťmi a predstavovať im zaujímavé projekty. So Saškou Švolíkovou pripravuje ďalší nový projekt, ale nebudem predbiehať a prezrádzať. Naďalej plánujem pracovať na česko-slovenských veciach, keďže mám slovenské korene a žijem už tridsať rokov v Prahe. Myslím si, že česko-slovenské vzťahy by sa mali na poli kultúry rozvíjať stále, aby sme nezabudli odkiaľ sme vzišli.